

ségétől csupán szóbeli meghatalmazása volt. Az ingatlanügyletre, amelyet csupán a férj írt alá a Kúria az 1886. évi VII. t.-c. 23. §-ának b) pontjában foglalt „szigorú alakiságot“ hozza fel érvül azzal, hogy ezt az alakszerűséget az utólagos részletekben való teljesítés nem pótolhatja. A magánjogi törvénykönyvjavaslatnak fentebb hivatkozott 961. szakasza további részében azt is rendeli, hogy amennyiben tkvi bejegyzés is szükséges az ügyletnek a teljesítés általi utólagos érvényre emelkedéséhez, a tkvi bejegyzéssel megerősített teljesítés szükséges. Természetesen ezen rendelkezés alkalmazása csak akkor kerülhet sorra, ha külön törvényes rendelkezés egyáltalán nem vágja el az utólagos teljesítés convaleskáló hatását, illetve annak a ténynek a keresésére, hogy a tkvi bejegyzés eszközzésével forog-e fenn, convaleskáló erejű utólagos teljesítés, csakis akkor kerülhet a sor, ha egyébként nincs oly jogszabály, amely orvoshatatlannak jelenti ki a megtörtént alakszerűségi hibát.

B. S.

Érték és vásárlóerő. Az inflációs és deflációs hullámzások után még ma is van egy állandó — vagy talán helyesebben: vissza-visszatérő — veszélyeztetője a pénzértékkel dolgozó kötelmek szilárdságának: a pénz vásárlóerejének gazdasági fogalma. Sokszor, sokhelyütt felbukkanó, a gazdaságtudomány vezető művelőit (Keynes, Fisher, stb.) intenzíven foglalkoztató fogalom: a fogyasztási válság egyik indító oka, a nyeresztermények árzuhanásának magyarázata, az áregyensúly megzavarásának gyökere. Mindezek mellett némely nézetek szerint: a penzkötelmek feloldásának egyik irányadó nézőpontja.

A vásárlóerőnek ehhez a legutóbbi helyen említett vonatkozásához adalékkul ideiktatjuk a német Reichsgericht egyik legújabb (1930. november 28-án hozott) döntését, illetőleg e döntés indokolásának néhány mondatát. Nem jön figyelembe az arany vásárló ereje. Az arany vásárló ereje változik, mert nemcsak valutafém, hanem áru is, a kereslet és kínálat törvényének hatálya alatt áll és ezért saját érdekében — ezt más áruk értékén mérve, — emelkedik vagy csökken, de változik azért is, mert az egyéb áruk értéke — ezt az arany értékén mérve — emelkedik, avagy csökken. Az ingadozásokat azonban, melyek az arany értékét érik, figyelembe venni nem szabad, mert az arany ez ingadozások ellenére valutafémmé nyilvánított. Minthogy (valutáris szempontból) ismét normális idők járnak, az arany- és

pénzértéket, ugyanúgy, mint a háború előtt, állandóaknak kell minősítenünk. (VII. 627/1929.)

Igen kifejező mondatok, bizonyosságai annak, hogy a tout comprendre nem mindig egyértelmű a tout pardonner-val. Ha nem is új, de fogalmazásukban tömör és éles jellemzését adják az aranyérték labilis voltának, — de melléje nyomban odaállítják a könnyörtelen jogtételt, mely e közgazdasági tény felett tudatosan elsíklík és az arany-, valamint a pénzérték állandóságát nyilvánítja ki. A régi célsablon: a forgalom biztonsága érdekében, mint annyi más vélelem, vágly fikció.

Dr. Gl. A.

Autómagánjog és közlekedési kódex. Az az alapvető jogtétel, hogyha a vétel tárgya telekkönyvezve van (ingatlan, belvizi hajó), az eladó nemcsak a tényleges birtokot, hanem a jogbirtokot is átadni tartozik, nem magában álló. Vannak ugyanis oly dolgok, amelyeket a jog nyilvántartás nélkül, hogy a tulajdonváltozásnak az illető nyilvántartásban való keresztülvitelét magánjogiilag konstitutív ténynek tekintené, hanem egyébirányú, pl. büntető szankciókat fűz ahhoz, ha a felek a jogváltoztató tények bejelentéséről nem igondoskodnak. Ily közhatalósági nyilvántartás alatt álló dolog: az automobil, amely a 250.000/1929. B. M. sz. rendelet (a közlekedési rendelet, a következőkben: R.) 36. §-a szerint a közúti forgalomban csak akkor vehet részt, ha forgalmi engedéllyel, rendszámmal és igazolólappal el van látva. Kimondja a R. 62. §-ának 2-ik bekezdése azt is, hogy a forgalmi engedély vagyoni jogi forgalom tárgya nem lehet. Ezekkel a szabályokkal kongruens a Kuria gyakorlata (P. VII. 4991/1927; Jogi Hírlap 1928. 469. szám, P. VII. 7100/1929. u. o. 1930. 173. szám), amely az eladó köteletségévé teszi, hogy a gépkocsival együtt a forgalmi engedélyt is adja át a vevőnek. A forgalmi engedély átadása tehát pendantja a jelbirtok szolgáltatásának.

A forgalmi engedély jogi természetére nézve nem tekinthető ingó telekkönyvnek. Van azonban eset rá, hogy a forgalmi engedély a közigazgatási szempontból fontos tényeken kívül magánjogi jogviszonyokat is nyilvántart. Alapelv az, hogy a forgalmi engedély az üzembentartónak adható ki. Üzembentartó vagy a tulajdonos, — akinek ebbeli minőségét igazolnia kell — vagy az, aki a tulajdonos engedélye alapján a gépkocsi jogos birtokosa. (R. 62. §. (4) bek. A következő bekezdés azonban külön kiemeli, hogy a tulajdonjog fenntartása esetén ez a forgalmi engedélyen feljegyzendő. Ha az üzembentartó a tulajdonjogot fenntartó eladóval szemben